

KUZGUNCUKLU ESNAF - İŞLETME - KURULUŞ VE DOSTLARIN SATIN ALIP ASKIYA ASTIĞI GAZETEMİZ SİZLERE ÜCRETSİZ ULAŞIYOR. KUZGUNCUK VARLIK GAZETESİ'ni SİZLERE HEDİYE EDEN kuruluşlarımızdan 100 gazete alana tam sayfa, 50 gazete alana yarım, 25 gazete alana ise çeyrek sayfa reklamlarını ücretsiz yayınlıyoruz.

Ayrıca bir de teşekkürümüz var.
EKİM SAYISININ GÖNÜL DOSTU:
KLAS KÖFTE -KADRI ŞAHİN

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

kuzguncuk varlık

kuzguncukvarlik.com

EYLÜL 2025 / SAYI 3 Fiyat 50₺

HER AYIN 15'İNDE
YAYINLANIR

Teşekkürler Üsküdar Belediye Başkanı Sinem Dedetaş

**Kuzguncuk Bostan ihalesi yine
Üsküdar Belediyesi'nde kaldı.**

BOSTAN SAVAR

700 yıllık tarihi olan Kuzguncuk Bostanı'nın (İspiro oğlu İLYA SORE'den yadigar) yine Kuzguncuk halkının hizmetinde kaldı. Üsküdar Belediyesi Vakıflar 2 Bölge Müdürlüğü'nün açtığı ihaleyi bir kez kazandı. Kira bedelinin aylık 102 bin TL. aştığı belirtiliyor. 1977 yılında Vakıflara geçen 17 dönümlük arazi şu an Boğaz'da ki ender yeşil alanlardan biri. Ne var ki 1986'da başlayan Kuzguncuk Bostanı'nı betonlaştırma azmi bir türlü hız kesmedi.

İlk deneme Boğaziçi İmar Müdürlüğü'nün Boğaziçi Kanunu'na aykırı olarak yeşil alana okul için imar izni verir. Arazi sonra Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı'na kiralanır. Rantçı kafalar önce hastane, sonra tarımsal amaçlı bir yapı için 1992 yılında Boğaziçi İmar Müdürlüğü'nden "İmar Durumu Belgesi" alır. ... ve Kuzguncuk halkının efsaneleşen direnişi başlar. Yapı teşebbüsü durdurulur. 1996 yılında bu sefer Milli Eğitim Bakanlığı okul için ayna vakfın yolunu açar. Zemin etüdü için yazılı izin olmamasına rağmen araziye girer. 2000'de İBB plan tadilatına onay vermez. Plan tadilatı davası açılır ve İdari Mahkeme yürütmeyi durdurma kararı verir. Vakıf kira sözleşmesini yenilemez ve araziyi Kuzguncuklulara terk eder. Zaman zaman Kuzguncuk Bostanı ile ilgili istahlar kabarsa da Kuzguncuklular Bostanına sahip çıkmak için her an uyanık beklemektedir.

-Devamı Sayfa 3'te Bilirkişi yazısında...

KUZGUNCUKLULUK

Yaa, Kuzguncukluluk,
Başka bir şey be dostum.
Siz bilemezsiniz ki bu duyguyu.

Kuzguncuklu dürüsttür,
Kuzguncuklu samimidir,
Kuzguncuklu iyidendir,
Kuzguncuklu kardeştir,
Kuzguncuklu dosttur,
Kuzguncuklu birbirini kollayandır,
Kuzguncuklu yardımseverdir,
Kuzguncuklu hayırseverdir,
Kuzguncuklu merhametlidir,
Kuzguncuklu vefalıdır, vefakârdır,
Kuzguncuklu her şeydir.

Kuzguncukluluk övüne kaynağıdır,
Kuzguncukluluğu saymakla
bitiremezsiniz.
Kuzguncuk hoşgörünün başkentidir.

Ne mutlu Türküm diyene!
Ne mutlu Kuzguncukluym diyene...

Ümit Çelik
10.10.2000

Nedret Ebcim
Öyle Bir Geçer
Zaman ki...
Sayfa 12-13'te

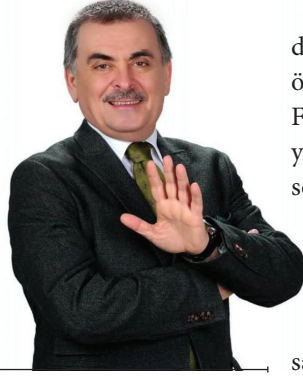
Kuruyan ağaçlarımızı görün

-Augusta Münir'in köşe yazısı 4 sayfada.

Editörden

Engin Şenol

Ve nihayet 3. sayı!

Kuzguncuk Varlık o kadar güzel tepkiler alıyor ki tüm yorgunluğumuza ediyor. Hele bize Kuzey Makedonya'nın Gostivar şehrinden yazan Harun Alp'in gönderdiği bir elektronik posta (mektup) var ki duygulanmamak mümkün değil. Özellikle Kuzguncuk'un hafıza kayıtlarında en büyük otorite Nedret Ebcim'in yine tüm yaşamıyla köyümüz ile özdeşleşmiş **Ertuğrul Alptekin** ile yaptığı röportaj tam bir belgesel kaydı gibi.

Tabi bu sayıda zevkle satır aralarında dolaşacağınız haberler, köşe yazıları, değerlendirmeler var ki bazen; **"İyi ki Kuzguncuk Varlık çıkmış"** diye düşüneceksiniz. Bu arada aramıza çok kıymetli yeni yazarlar katıldı. Prof. Dr. Zerrin Şentürk çocukluğundaki Kuzguncuk'a götürüyor bizi. Büşra Ekim Gürbüz derinlikli yazılarının yanında özellikle tashihi titizlikle yapılmış bir gazete için bize destek oluyor.

Bir güzel insan, rahmetli meslektaşım Gazeteci Metin Münir'in eşi **Augusta Münir**, kimsenin pek fark etmediği ama çok önemli değerlerimiz olan ağaçlarımıza dikkat çekiyor. Kendisi duygusal bir köşe yazısı ile aramıza katıldı. Yine meslektaşım diyeceğim Mansur Kaya bu sayıda üzerinde

durduğumuz **Bostan** ile ilgili çok önemli uyarılarda bulunuyor. Fizyoterapist ve Kuzguncuklu yaşlılara özel bir imtina göstereceği sözünü aldığımız Bengisu Vurat, modern tıbbın pek ilgilenmediği ama kolay tedaviler noktasında köşesinde bizimle olacak. Yeni gelen yazarlarımıza, ilk sayıdan itibaren bizimle olan köşe sahiplerine:

"Başımızın üzerinde yeriniz var."

Malum, geçen sayımızda Kuzguncuk Onbir yıldız futbol takımı ile ayrıntılı bir röportaj yapmış, efsane takımda oynayan kadroyu en son sayfada poster olarak vermiştik. Takımın en iyi oyuncularından **Turgay Abi'yi** rahmetli diye yazmışız. Kendisi yaşıyor ve sağlıklı bir ömür diliyoruz. Rahmetli olan **Karga Faruk** olacaktı. Satır aralarında yer alan Bilagoy ifadesi sehven yazılmış olup doğrusu Blagoy'dur. Bu hata için özür dileriz.

Bir uygulamamız konusunda da bilgi vermek istiyoruz. Malum, gazetemizin fiyatı 50 TL. Yine ücretsiz dağıtmaya devam edeceğiz. **Askıda Kuzguncuk** olarak köyümüzün çeşitli yerlerinde ücretsiz gazetemizi alabileceğiniz kutularımız olacak. Gazete satın alıp askıya asan dükkan, kafe, işletme, kurum ve kuruluşların tam sayfa reklamını ücretsiz yayınlayacağız. Ayrıca bu firmalarımıza satırlarımızda teşekkürümüz olacak. Tabi başka Kuzgun Kart, rehberler eşliğinde nitelikli turist getirme, kooperatif, geceler, anmalar, nostalji buluşmaları gibi konularda hazırlıklarımız var.

Ne diyorduk?

Kuzguncuk'ta yaşamak ayrıcalıktır. Biz de buna yakışır işler yapmalıyız. Yapıyoruz da...

Sizden Gelenler

Kuzey Makedonya'nın Gostivar şehrinden 11 yaşında Harun Alp'den harika bir gezi yazısı düştü yazı işlerine. İşte "Ben yazdım." diye not düşülen, imza ispatlı harika satırlar...

Ömrüm Boyunca Unutamam Seni Kuzguncuk

Benim adım **Harun Alp**. Ben 11 yaşındayım; sizlere Kuzguncuk'u bir Balkan Türk'ünün gözüyle nasıl gördüğümü anlatmak istiyorum. Kuzguncuk'a geldiğim zaman çok önemsiz bir yer olduğunu düşünmüştüm; fakat adım attığımda çok etkilendim: gerek manzarası, gerek tarihi, gerek insanları... Tarihini araştırdığım zaman beni çok etkiledi; zira ben **Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'**nden geldiğim için açıkçası böyle bir yeri görmemiştim.

Belki bana düşmez ama öğrendiklerimi de mektubuma eklemek istiyorum.

Semtin eski adının "**Hrisokeramos**" olduğu ve "**Altın Kiremit**" anlamına geldiğini, II. İustinos döneminde yapılan, çatısı altın yaldızlı kiremitlerle kaplı bir kiliseden geldiğini araştırdım ve bun beni çok etkiledi.

Osmanlı dönemine dair araştırmama göre Evliya Çelebi, semtin adının Fatih Sultan Mehmet döneminde buraya yerleşen "**Kuzgun Baba**" adlı bir veliden geldiğini aktarır; bu da beni etkiledi.

Bir diğer husus da Musevi yerleşimidir. Kuzguncuk'un İstanbul'daki ilk Musevi yerleşim yerlerinden biri olması, hoşgörünün bir ispatıdır. İspanya'dan kovulmalarının ardından onlara kucak açılması bir insanlık belgesidir. Museviler burada yaşamaya başlamış; semtin "**kutsal topraklara varmadan önceki son durak**" kabul edilmesi ise beni çok şaşırttı.

Zamanla Ermeni, Rum ve Türklerin de yerleşmesiyle Kuzguncuk çok kültürlü bir yapı kazanmıştır. Bu durum semtin mimarisine ve yaşam tarzına da yansımıştır. Uzun lafın kisası; çok kültürlü yapısı onu İstanbul'da bir "inci" kılar. Bizim oralarda (Kuzey Makedonya) kilise ve caminin yan yana olması alışıldık değildir;

Kuzguncuk'ta cami, sinagog ve kilisenin yan yana bulunması kültürel çeşitliliğin ve hoşgörünün bir göstergesidir; beni en çok bu etkiledi.

Kuzguncuk evleri, iki ila dört katlı, ahşap veya kagir döşemeli, rengarenk boyalı sıra evlerden oluşmuş. Ve mimari açıdan bu güzellik Kuzguncuk'u, İstanbul'daki en değerli semtler arasına dahil ediyor.

Kuzguncuk Bostanı'na bayıldım. Bostan, semtin tarihi ve kültürel dokusunun önemli bir parçasıdır.

Kuzguncuk, zaten birçok şair, yazar ve sanatçının yaşadığı veya sık sık ziyaret ettiği bir yer olduğu; tarihi dokusu ve özel mimarisiyle birçok film ve diziye konuk olduğu için de özel bir mahalledir. Buradan bu doğal güzelliği, tarihi ve mimarisi ile bu mahalleyi ve aynı zamanda Üsküdar'ı yöneten **Sinem Dedetaş** ablama başarılar dilerim.

KÜNYE

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

İmtiyaz Sahibi -Yazı İşleri Müdürü:

Engin Şenol

engin@kuzguncukvarlik.com

Yayın Kurulu:

Cengiz Kaptanoğlu, Nedret Ebcim, Yalçın Öcal, Sezen Atalay, Mustafa Yılmaz, Dr.Turan Baş, Mehmet Altunbulak, Murat Şahan, Olcay Demir, Burhan Karaçam, Yılmaz Özbakır, Osman Mete, Salih Koçan, Rıdvan Öztürk, Nusret Güre, Ali Doğan

Sosyal Medya ve İçerik Üretme Sorumlusu:

Özgür Çamur

ozgur@kuzguncukvarlik.com

Tasarım-Mizampaj: Ali Doğan

Hukuk Danışmanı: Dağbaşı Hukuk Ofisi

Av. Yunus Ali Dağbaşı

Temsilcilikler:

Almanya: Nuri Maminoğlu

Fransa: Dursun Bilgiç

K.Makedonya: Dr. Mükrem Şaban

Gürcistan: Dursun Köse

İdare Yeri:

Barbaros Mahallesi, Mor Sümbül Sokak

VARYAP Meridyen 1.Blok No: 49

Ataşehir- İSTANBUL - TÜRKİYE

Basım Yeri: Akademi Basın Yayın

Topkapı-İstanbul

Türü: İktisadi ve ilmi, Türkçe, Aylık, Yerel, Süreli

Her konuda ulaşmak için:

Telefon: 0 216 515 33 55

Whats App: 0 532 547 69 20

info@kuzguncukvarlik.com

Web: kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya Adresleri:

X @ f in kuzguncukvarlik

Kuzguncuk Varlık Gazetesi Resmi Gazete'nin 6 Temmuz 2022 tarih ve 31888 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe giren BASIN AHLAK ESASLARI'na uymayı taahhüt eder.

Harun Alp (kollarını açmış) İstanbul'u kucaklıyor. Baba Dr. Mükrem, Anne Aşyan Şaban ve kardeşi Aybars

YAKIN ZAMANLARDA ARAMIZDAN AYRILANLAR

RAHMETLE ANIYORUZ

Kuzguncuk güzel insanlarla doluydu. Kimileri güzel anılar bıraktı, kimileri sessiz uçup gittiler. Fotoğraflara baktığımızda "Vay odamı gitmiş? diyeceğimiz o kadar isim var ki.

Sündüz Arıcı
(Eylül 2025)

Burak Reis
(Eylül 2025)

Cemal Yücel
(Eylül 2025)

Mehmet Akmanalp
(Eylül 2025)

Mahmut Özkan
(Ağustos 2025)

Gündüz Yıldız
(Ağustos 2025)

Prof. Dr. Ahmet Ekerim
(2024)

ve
gazze'de
insanlık onuru
(2025)

Abilerin Abileri Derin Sohbet

BİLİRKİŞİ

Cengiz Kaptanoğlu

Kuzguncuk Bostanı...

Boğaz'ın en güzel köyü Kuzguncuk'un simgesi. Bu bostan öyle sıradan bir yeşil alan değil; belleğimizin, direnişimizin, birlikte var olma irademizin sembolü.

Yıllar önce nice sermaye grubu gözünü bu cennet köşeye dikti. Betonla doldurmak, kendi çıkarları uğruna nefesimizi kesmek istediler. Ama **Kuzguncuklular Derneği** ve mahalle halkı öyle bir direndi ki, o direniş hâlâ dilden dile anlatılan bir efsane oldu. Bostan, yalnızca toprağı değil, bizi de korudu.

Bugün geldik 2025'e...

Ve görüyoruz ki tarih bir kez daha halkın lehine yazıldı. Vakıflar 2. Bölge Müdürlüğü'nün açtığı ihaleye Üsküdar Belediyesi girdi, aldı ve bostanı yeniden halkın kullanımına sundu. İşte bu noktada bir teşekkürü borç bilirim: **Üsküdar Belediye Başkanı Sinem Dedetaş, Kuzguncuk'un kalbine sahip çıktı.**

Kuzguncuk Bostanı yalnızca bostan değil; gökyüzünü seyrettiğimiz, çocukların koştuğu, kuşların cıvıladığı, sabahları çayımızı yudumladığımız ortak hatıradır. Umarım bundan sonra da hiç kimse rant hesaplarıyla buraya göz dikmez. Çünkü bu toprak, halkın kök saldığı topraktır.

Bilinsin ki Kuzguncuk'un nefesini kimse kesemez, yeltenenler de dersini alır.

Selahattin Şirin: Yıldırım Çay Evi. Sabah 06'da başlayan kesintisiz hizmet.

Aron Büyükmizrahi: Bir Ömür Kuzguncuk

Ressay-Mimar Fikret Yavuzçetin: Her daim aynı köşedeyim.

KISMET

Augusta Münir

Kuzguncuk'un Nefesini Kaybediyoruz

Bereketli, yemyeşil mahallemiz... Hepimiz caddelerdeki ağaçların serinliğinden faydalıyor, gölgesinde sohbet ediyoruz. Doğal olarak herkes sıcak aylarda beton apartmanların arasından kaçıp nefes almak istiyor. Deniz esintisiyle birleşen, ağaçlarımızın bize sunduğu oksijen... Bu sadece serinlik değil, mahallemizin ruhu, mirasımız.

Ama artık o nefes zor çıkıyor. Sahilden Hamam Sokağı'na kadar saydım; beş ağaç kurumuş, kesilmiş. Tek sebep susuzluk. En dramatik örnek, caddenin ortasındaki en eski çınarlarımızdan biri. Bir zamanlar Boğaz'a akan derelerin tanıdığı, şimdi kahverengi yapraklarla Kasım'ı hatırlatan bir Temmuz manzarası bırakıyor bize.

Herkes aynı şeyi söylüyor: 2017'deki büyük kanalizasyon inşaatından sonra kökler suya ulaşamaz oldu. Kaldırımlar, beton duvarlar da son darbeyi vurdu. Yağmur suyu toprağa inemiyor, kökler susuz, ağaçlar çaresiz. Gövdesi etrafına duvar örülmüş, nefessiz bırakılmış nice ağaç kütüğe dönüştü.

Biz sokak hayvanlarını besliyoruz, peki ya ağaç komşularımıza?

Onlara su vermek aklımıza gelmiyor. Sahilde, Gümüşçü Fevzi Bey'in dükkânının önünde üç ağaç tamamen kurumuş. Fevzi Bey ve komşuları hala mücadele ediyor, kovalarla su döküyorlar ama sonuç ağır; günün sonunda kupkuru, buruşuk yapraklar.

Kızılderililer için ağaç, koruyucu bir ata; bir gardiyan sayılır. Bizim için de öyle değil mi? Çınarlarımızın gölgesinde büyüdü, hatıralar biriktirdik. Şimdi gözümüzün önünde, ihmalle, sevgisizlikle yok oluyorlar.

Soruyorum: Kime başvuracağız?

Kim yardım edecek?

Belediye mi?

İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü mü?

Uzmanlar mı?

Bir çözüm bulunmazsa Kuzguncuk'un nefesi kesilecek. Ve biz de ruhumuzu kaybedeceğiz.

Şişman Kardeşler Setlere Yerleşti

Özellikle Perihan Abla dizisiyle tüm Türkiye'nin tanıdığı Ekmek Teknesi ile artık çok bilinir ve ilgi çeken Kuzguncuk, köyün gençlerinin de yeni meslekler edinmesine, onlarca kişinin istihdamına yol açtı. Köyümüzün unutulmayan siması rahmetli Aygaz Bayii, bakkal Kadir Şişman'ın torunları da bu fırsatı en iyi değerlendirenlerden. Torun Kadir Şişman artık dizi setlerinin en aranın isimleri arasında. Ege'nin Hamsisi, Kervan, Baba Candır, Her Sevda Bir Veda, Ağır Roman gibi dizilerin Yapım Koordinatörlüğünü yaptı. Şu an ise ATV'deki Can Borcu dizisini çekiyorlar. Abi Cemal ise AKM yapımlarında çalışıyor. Küçükleri Emre Şişman ise MGX yapımı Önemli Karşılaşmalar dizisinde önemli işlere imza atıyor. 3 kardeşin yanında amca oğlu Halil Şişman da Kuzguncuk'ta çekilen yeni bir dizinin prodüksiyonunda çalışıyor.

Fransa Temsilcimiz Triatlonda Yarıştı

Kuzguncuk Varlık Fransa temsilcisi Dursun Bilgiç, 3 Eylül'de Beykoz'da yapılan dünyanın ilk kıtalararası triatlon organizasyonuna Türkiye adına katıldı. Triatletler ilk önce 2,3 kilometre yüzme, 40 kilometre bisiklet ve 10 kilometre koşudan oluşan zorlu bir parkuru tamamladılar. Dursun Bilgiç, etkinliğin çok iyi düşünülmüş bir organizasyon olduğunu belirterek; "Dünyanın dört bir yanından gelen sporcular cennet gibi bir Boğaz, yeşillikler içinde bir güzergâh, tarihin içine gömülmüş bir şehirde anlamlı bir performans gösterdiler. Çok önemli bir tanıtım oldu. Biz de hem koştuk, yüzdük, pedal çevirdik hem de memleket hasreti giderdik" dedi.

Kuzgun Kahvesi
Dünya Mutfağı & Kahvaltı 🍳🍰
✨ Kuzguncuk'ta Lezzetin Tek
Adresi ✨
Kuzguncuk Mahallesi İcadiye
Caddesi No:25 Üsküdar İstanbul,
İstanbul, Turkey

GÖZLEM

**Mimarinin
Büyüsü: Renkli
Cepheler ve
Ahşap Konaklar**

Kuzguncuk'u diğer semtlerden ayıran bir diğer özellik de mimarisidir. Sahile paralel uzanan **İcadiye Caddesi** ve onu dikine kesen daracık, çiçeklerle süslü arka sokaklar, 19. ve erken 20. yüzyıl sivil mimarisinin muazzam örnekleriyle doludur. Pastel tonlara boyanmış cepheleri, zarif cumbaları, ferforje balkon korkulukları ve ahşap işçilikleriyle bu evler, adeta bir açık hava müzesi gibidir.

Sami Özeren

Her evin kendine has bir hikayesi, her kafesli pencerenin ardında nesiller boyu aktarılan anılar saklıdır. Bu evler sadece birer yapı değil, semtin kolektif hafızasını taşıyan tanıklarındır. Sahildeki balıkçı kahveleri ve meyhaneleri ise Boğaz'ın eşsiz manzarasına eşlik eden, semtin vazgeçilmez sosyal alanlarıdır.

Modern Zamanlarda Bir Nostalji Durağı

Zaman içinde İstanbul'un demografik yapısı değişirken Kuzguncuk da bu değişimden nasibini aldı. Eski gayrimüslim sakinlerinin büyük bölümü semti terk etti, onların yerini Anadolu'nun farklı şehirlerinden gelenler ve son dönemde de şehrin karmaşasından kaçıp sakinlik arayan sanatçılar, yazarlar, entelektüeller aldı. Bu, semtin dokusunu bir miktar değiştirmiş olsa da ruhunu tamamen silemedi.

Günümüzde Kuzguncuk, bir yandan butik kafeleri, kitapçıları, organik pazarları ve sanat galerileriyle "moderne" ayak uydururken; diğer yandan bakkalı, manavı, berberi ve esnaf lokantasıyla eski mahalle kültürünü yaşatmaya devam ediyor. Cumartesi günleri kurulan **Kuzguncuk Pazarı**, semtin en canlı ve renkli anlarına sahne olur; tezgahları dolduran taze sebze-meyveler, ev yapımı reçel ve turşular, semtin sakinleri arasındaki samimi sohbetlerle birleşir.

Bir Semitten Fazlası: Bir Metafor

Kuzguncuk nihayetinde, sadece güzel evleri ve boğaz manzarası olan bir semt değildir. O, İstanbul'un ve Türkiye'nin kaybetmeye yüz tuttuğu bir değer, **birlikte yaşama kültürünün** son kalan temsilcilerinden biridir. Bir sinagog, bir kilise ve bir camiye bir arada görmenin, komşunun farklı dinden veya etnik kökenden olmasının doğal karşılandığı bir hayatın metaforudur.

Kuzguncuk'ta kaybolmak, sadece dar sokaklarda fiziksel olarak kaybolmak değil; aynı zamanda bir zamanlar İstanbul'da mümkün olan o sıcak, çoğulcu ve insani hayatın nostaljisine dalmaktır. O, şehrin gürültüsünden ve hızından bunalan herkese bir nefes alma, tarihe dokunma ve huzuru hissetme fırsatı sunar. Belki de bu yüzden, Kuzguncuk İstanbul'un en sevilen semtlerinden biri olmaya devam ediyor; çünkü o sadece bir yer değil, hepimizin özlemini duyduğu bir duygudur.

Bu duyguyu başta o alanın sakinleri, daha sonra da gelen misafirler olmak üzere burayı kullananlara her manada saygı duymak zorunluluğumuz vardır. Temizliği, kaldırımların kullanımı, verilen hizmetlerin ve ürünlerin kalitesi, Kuzguncuk'a özgünlüğü, selamlaşmalarla kadar her boyutu ile Kuzguncuk'ta olmanın farkındalığını yaşatmalıyız.

Kuzguncuk bir semt değil bir yaşam felsefesidir. Bunu yaşamak her anlamıyla aynı zamanda bir zorunluluktur; sadece yaşamak, kullanmak değil değerlendirmek; bir yaşam felsefesi olup onu her manada yaşatmaktır da.

Hep böyle kalasın Kuzguncuk...

Kuzguncuklu iki yazar. Ertuğrul Alptekin - Ümit Çelik imza gününde

İçimizden Biri

Eren Özeren; 1982 İstanbul doğumludur. Lisans eğitimini YTÜ, yüksek lisans eğitimini İTÜ Malzeme Mühendisliği bölümlerinde tamamlamıştır. Özel sektörde çeşitli şirketlerde mesleğini yaparken edebiyatla da ilgilenmeye de devam etmiştir. **Hayalet Melodi** ilk romanıdır.

Roman, yaratıcı yazarlık dersleri vermek üzere Kent Üniversitesi'ne gelen Filiz, yeni taşındığı evde bir günlük bulunca çok sevinir. Günlükte parlak bir roman fikri bulmayı uman genç kadını bundan çok fazlasını beklemektedir. Roman 265 sayfa.

RAVEN CAFE KUZGUNCUK

Kuzguncuk'un Kalbinde Kahvaltı, Lezzet ve Sanat

Kahvaltıdan Tatlıya

Lezzetin ve özenin bir araya getirildiği bir menü sizleri bekliyor. Güne, çeşit çeşit taze peynirler, taptaze domatesler, salatalıklar ve güzel zenginlikler ile donatılmış bir serpme kahvaltıyla başlayın. Öğle yemeğinde ise ana yemekler, sıcak gözlemeler, bol bol malzemeli nefis wrap'ler, taze leziz makarnalar, hamburgerler ya da çıtır çıtır tostlarla gün enerjinizi tazeleyin.

Kapanışı mı?
Ev yapımı tatlılar ve eşlik eden taze demlenmiş keyifli bir kahveyle yapmanızı öneririz.

Nefes Almak İçin Bir Yer

Tek başınıza bir kahve molası da olur, dostlarla kahkahalarla dolu bir masa da. İster çalışmak için gelin, ister sadece durmak için. Raven Cafe, kendinizle yeniden tanışmanız için ideal bir mekan ve durak.

Etkinlik ve Sanat

Raven Cafe'de sadece oturulmaz, üretilir de. Sanatın günlük yaşama karıştığı, yaratıcı ruhlara alan açan bir kafe burası. "Mekanda Sanat Var" etkinlikleri kapsamında düzenlenen heykel ve resim workshopları, mekanı bir buluşma ve üretim alanına dönüştürüyor. Katılın, izleyin, deneyin ya da ilham alın.

Raven Cafe Kuzguncuk'ta Serpme Kahvaltı Keyfi

Güne, Kuzguncuk'un sakin sokaklarında yürüyerek başlayın; yolunuz Raven Cafe'ye düşsün...

Burada sizleri, özenle hazırlanmış, renk renk, farklı tatlar ile dolu bir serpme kahvaltı bekliyor.

Taptaze domates ve salatalıklar, çeşit çeşit peynirler, zeytinler, reçeller, çıtır simit ve ekmekler...

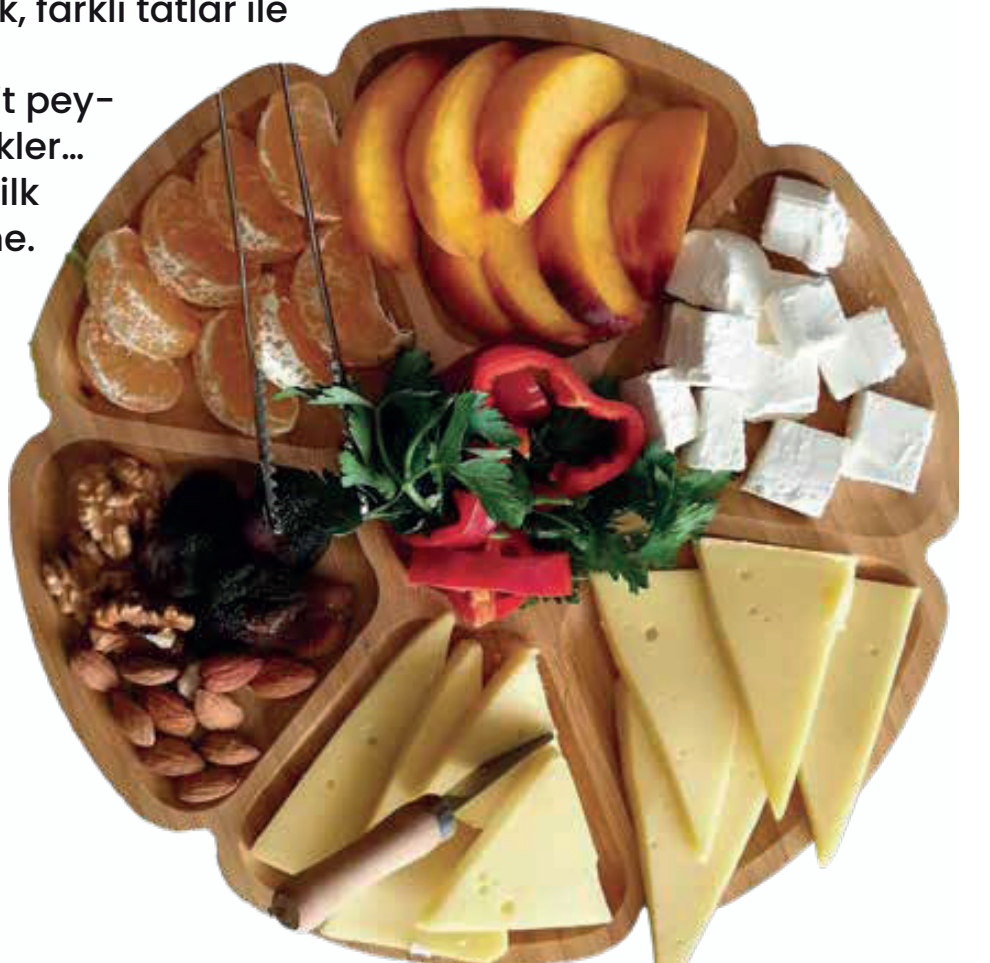
Yanında sıcak demlenmiş çay ve günün ilk sohbetine eşlik eden sıcak bir gülümseme.

Raven Cafe'nin serpme kahvaltısı; sadece bir kahvaltı değil, yavaşlamanın, paylaşmanın ve anı sevdiklerinizle doyusuya yaşamının en lezzetli yolu.

Kuzguncuk'un kalbinde, güzel bir sabaha serpme kahvaltı ile başlamak isteyen herkes davetlidir.

Bekliyoruz.

İcadiye Caddesi No:120, Kuzguncuk
Üsküdar/İstanbul
Instagram: @kuzguncuk_raven

PROF. DR. ZERRİN ŞENTÜRK hatıralar

kuzguncuk'ta çocuk olmak

Çocukluk; küçücük şeylerle mutlu olmak, sokaklarda oyun oynamak, kırlarda papatya toplamak, cesurca ağaçlara tırmanmak.

Çocuk olmak harika bir şey!

Üstelik “Kuzguncuk’ta Çocuk Olmak” şansın en paha biçilmezi, en zor ulaşılanı. Bu bağlamda, çocuklara zengin bir kültür sunar; “Üsküdar’ın İncisi Kuzguncuk.”

Arnavut kaldırımlı yokuşlardan birinin üst tarafında geçti, huzurlu, mutlu, hiçbir zaman unutamayacağım çocukluğum. Evimiz iki katlı ve Boğaziçi’ni gören bir konumda idi. Öyle ki Boğaziçi Köprüsü’nü akşamları seyretmek, karanlıkta gökkuşağını seyretmek hissi verirdi çocuk kalbime.

Çocukluğunu Kuzguncuk’ta yaşayanlar için en büyüğü yerdin Boğaziçi’ni karşısına alan iskele yakınındaki küçük oturma alanı. Haftada birkaç kez akşam saatlerinde annemle oturur, babamı iş dönüşü karşılar, sonra da cadde üzerinde tek açık hava sineması olan **Nur Sineması**’na giderdik. Ne büyük heyecandı, gün içinde vizyonda olan filmin adını öğrenmek, (ki bu benim işimdi ve bana zevk verirdi) sinemanın tahta sandalyelerinde oturup, çekirdek çitleyerek ailece film seyretmek.

Çınarlarla çevrili bir panorama sunan ana caddenin uzantısında, bayramlarda sirk kurulurdu. İpin üstünde dakikalar boyunca cambazların yaptığı hareketleri nefesimizi tutarak izler, çocuk yüreğimizin yerinden fırlayacağını, hatta ödümüzün çitlayacağını! zannederdik.

Çocukluk günlerine geri dönüşün kapısını aralayan, yaşamın bir çocuğa sunabileceği güzellikleri barındıran, doğal oyuncaklarla ve sokak oyunları ile büyümenin keyfine varmamızı sağlayan Kuzguncuk sokakları... Ne büyük zevkti, annem ile birlikte bebeklerime elbiseler dikmek. Sohbet ederek zamanın nasıl geçtiğini anlamazdık bile. Akşam babamın iş dönüşünü sabırsızlıkla beklemek; her gün aldığı hikaye kitapları ve rengarenk kırtasiye malzemeleriyle kucaklaşmak... Bir de bunlara evcilik oynamak için minik ev eşyaları eklenince mutluluğuma diyecek yoktu.

Çocukluğumuzda Kuzguncuk sokaklarında güven içinde gönümüzce oyun oynardık. Çocuk olmanın bir anlamda oyun demek olduğunu yaşamıştık; en saf, eğlenceli, huzurlu, temiz haliyle Kuzguncuk’ta. Özgürlüğümüz sonsuzdu; fakat densizliğe hiçbir

zaman varmazdı bu sınır tanımaz hürriyetimiz. Mutluluktan yorulmak nedir bilmeden, kıpırdayan bir yaprak gördüğünde kendini kaybeden yavru kediler gibi... Koşarken düşüp yara bere içinde kalan, pansuman yapıldıktan sonra aynı yerin üzerine tekrar düşüp parçalanıp dizlerimize, canımızın yanmasına aldırmayarak pes etmeden koşmak, oynamak...

Günümüz çocuklarının yaşayamadığı, teknolojiye bağlı olmaksızın oynanan “organik” oyunlarımız; saklambaç, çivi, misket, gazoz kapağı, istop, öğretmen oyunu, ip atlama, seksek, evcilik, uçurtma uçurma.

İki kategoriye ayırmıştık evcilik ve saklambaç oyununu: Kukalı saklambaç ve normal saklambaç; yemekli evcilik, yemeksiz evcilik. Kukalı saklambaç oyununda, önce bir teneke kutu bulunurdu tüm zorlu aramalara rağmen. Yemekli evcilik oyununda hepimiz evlerimizden yiyecek getirir, paylaşırdık. Yemeksiz evcilik oyununda ise çamuru kıyma, gazoz kapaklarını dolmalık biber yerine kullanıp dolma yapardık.

Uzaya uçar gibi hissederdik kendimizi ip atlarken... Çekirge misali zıplayarak seksek oynarken... Hangimiz sevmezdi rengarenk misketleri; akide şekeri tadında.

Yan yana dizip ya da küçük çukur açıp içine yerleştirmek ve misketleri vurup, bütün misketleri kazanmak. Şimdilerde ise beni çocukluğuma sürükleyen, bir vazo içinde aksesuar görevi gören, minik ellerimizin değdiği çocukluğumun misketleri odamı süslemekte.

Prof. Dr. Zerrin Şentürk

Bazı zamanlarda “öğretmen oyunu” oynardık. Arkadaşlarım öğrenci, ben ise hep öğretmen olurdum. Bu onların kararı idi. Demek ki doğru söylemişler; “İnsan yedisinde ne ise yetmişinde de odur” diye. Okulda öğrendiklerimi bir öğretmen edasıyla anlatırdım büyük bir haz içinde.

Çocukluğumuzda sobalar vardı evlerimizde içinde odun yanan, yanında kedi yatan, üzerinde kestane pişirilen... Kış, soba, kedi ve kestane meşhur dörtlüydü bizim için. Tekir'imiz sobayı koklardı o minik burnuyla, kaytan bıyıklarının yanışına aldırış etmeden. Sonra kıvrılır uyurdu; huzur içinde bize de bulaştırırcasına.

Bozacı amca geçerdi Kuzguncuk sokaklarında akşamın sessizliğinde; “Bozaaaa” derdi sessizliği delercesine, bozanın lezzetine lezzet katarcasına. Bunun yanında gündüzleri yoğurtçu amcayı unutmak haksızlık olur.

Kar yağdığında diyecek yoktu keyfimize. Bütün arkadaşlar sokağa çıkar, ellerimiz, yüzümüz kızarana kadar oynar, çılgınlar gibi kayardık buzun üzerinde. Sonra koşarak eve gider, ellerimizi ısıtır, yine bir hışımla sokağa atardık kendimizi donmak pahasına da olsa. **Bir de laf aramızda; sertleşmiş kar yerdik pencere kenarlarından.** Laf aramızda dedim, çünkü hasta olmayalım diye izin verilmezdi bu lezzet için! Sadece gizlice yaptığımız tek eğlence kar yemekti. Yedikten sonra içimiz rahat etmez yine de annemize söyledik. Aslında uslu, söz dinleyen, sorumluluk sahibi çocuklardık fakat bu sorumlulukların altında boğulmuyorduk. Çünkü tek sorumluluğumuz düzenli olmak ve ders çalışmaktı. Bu da olması gereken ve taşıyabileceğimiz bir sorumluluktur. Örneğin; çelik çomak, birdir bir oynamazdık tehlikeli olur diye... Sapan atmazdık kuşlara zarar vermeyelim diye. **İnce ruhlu çocuklardık Kuzguncuk'ta çocukluğumuzu yaşarken.**

Mahallemizde Rum, Ermeni ve Musevi komşularımızla renkli bir mozaik oluşturmuştuk. Nisan aylarında hediye aldığımız oyuncak gibi renkli yumurtaları asla unutamıyorum.

Evimize yakın olan bakkaldan Golden, Melek, Zambo marka sakız, leblebi tozu, külah içinde ay çekirdeği almak, sakızların içinden çıkan küçük kartlarla oyunlar oynamak anlatılmaz mutluluktur. Sokağa çıkmadığımız zamanlarda değişik hobilerimiz vardı çocukluğumuzda. Kitap okumanın dışında, pul ve kartpostal koleksiyonu yapmak, şarkı defterine güncel şarkıları yazmak, hatıra defteri tutmak, gazetelerden kestiğimiz sanatçıların fotoğraflarını deftere yapıştırıp artist defteri oluşturmak gibi.

Japonların çizgi romanları olan “Manga” çığırnlığı gibi bizim de “Teksas, Tommiks, Zagor, Mandrake”lerimiz vardı. Bir yanımızda ay çekirdeği tabağı, elimizde kitapla rüyalardaydık sanki. En çok Tommiks'i severdim; masum ve şirin yüzü kahramanımdı çocukluğumun. Kendimizi öyle kaptırırdık ki, çizgi roman olmasına rağmen, bütün karakterler sanki gerçek gibi görünürler ve kitaptan fırlayıp gelecekler gibi gelirdi o çocuk ruhumuza.

Her hafta bir kere Üsküdar'da fotoğraf stüdyosuna gider aile fotoğrafı çektirirdik. Büyük bir şansır hala çocukluk fotoğraflarına bakabilmek, anıları yaşayabilmek.

Kedimiz ailemizin en küçük ferdi idi. Bir kediyle yaşamın lezzetini o kadar benimsemiş ve kediyle o derece bütünleşmişim ki, kedileri hala insan olarak kabul ederim. Evin içinde kardeşim ve kedimiz ile balonla voleybol oynardık “**üç kafadarlar**” olarak. Bazı zamanlar piyesler dinlerdik, “**arkası yarınlar**”; tek gözlü, ışıklı radyomuzda; heyecanla, merakla.

Sokağımız ünlü Kuzguncuk yokuşlarının birinin üst kısmında olduğundan, en büyük zevkim anneannemin bize gelişini görüp yokuş aşağı koşup kendisini kucaklayıp karşılamaktı. İlk “hoş geldin” diyebilmeyi ben demek için yarışırımdım adeta. O tatlı dili ve güzel yüzüyle anlattığı hikayeleri dinlemek bana huzur verirdi.

Çocukluk yıllarıma seyahat ettiğimde, gördüm ki hayatımıza yön veren algoritmalar çocukluk döneminde kuruyor. İyi geçen bir çocukluk ilerideki hedeflerimize ulaşabilmemizin algoritmasını oluşturuyor ve bunları benimseyerek günlük hayatımızda kullanmak, karşılaşılan problemlerin çözümünde kolaylık sağlıyor. Bu sayede, planlı çalışarak başarılı olmayı, sosyal ilişkileri en iyi nasıl kuracağımızı kolaylıkla belirliyoruz.

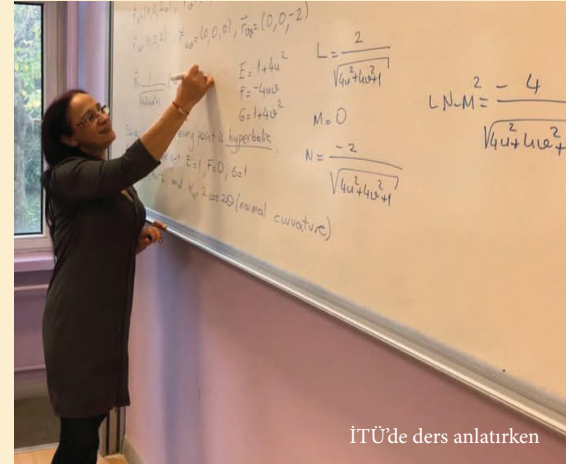
Yaşamın bir çocuğa sunabileceği güzellikleri yaşadık; özgür, barış dolu büyüyerek, saygı duymayı, sevmeyi, paylaşmayı, empati kurmayı, merhameti öğrendik. Biz Mustafa Kemal Atatürk sevgisiyle büyüdük, öyle yetiştirildik. İstiklal Marşı, Onuncu Yıl Marşı okunduğunda gözleri dolan, yüreğinde kelekler uçan çocuklardık. Bu olgular da, bir “matematiksel formülü” oluşturdu hayatımızda hâlâ süregelen.

Aradan yıllar geçmesine rağmen ruhum çiçek açmakta; havasıyla, suyuyla, Boğaz'ıyla, renkli mozağe sahip Kuzguncuk'ta geçirdiğim çocukluğumu hatırladıkça; Kuzguncuk'ta yaşayan her çocuk gibi.

Yaşamın bir hediyesi olan ve bunları kardeşimle bana sunan en değerli varlıklarım annem ve babam ile beraber paha biçilmez bir şans idi “**Kuzguncuk'ta Çocuk Olmak.**”

Prof. Şentürk bizzat Fuji dağına tırmanmış, çektiği fotoğraflarla Japonya'da fotoğraf sergisi açmış.

İTÜ'de ders anlatırken

Prof. Dr. Zerrin Şentürk İTÜ'de sevilen bir matematik profesörü.

MÜHENDİS GÖZÜYLE

Yaren Yılmaz

Kuzguncuk'ta Kahve Keyfinin Yerini, Cüzdan Derdi Aldı

Kuzguncuk yıllardır İstanbul'un nefes alınacak ender semtlerinden biri olarak anılır. İnsanlar buraya huzur için gelir, samimiyet için gelir, mahalle kültürü için gelir. Ama ne yazık ki son yıllarda kafelerin aşırı pahalı politikaları bu ruhu yok etmeye başladı.

Mahallede birkaç kafe, son dönemlerde "fahiş" denebilecek fiyat politikalarıyla öne çıkmaya başladı. Bir fincan kahve ya da basit bir kahvaltı tabağı, neredeyse İstanbul'un en lüks semtlerindeki fiyatlarla yarışıyor. Bu noktada asıl sorun, yalnızca bu birkaç işletmenin pahalı olması değil. Onların belirlediği yüksek fiyatlar, diğer kafeler için de bir tür "emsal" haline geliyor. Daha makul ücretlerle hizmet veren mekanlar bile, rekabet baskısı ve piyasa algısı nedeniyle fiyatlarını yukarı çekmek zorunda kalıyor.

Sonuç? Kuzguncuk, sadece semtin havasını solumak isteyen gençlerin, öğrencilerin ya da mahalle sakinlerinin giderek uzaklaştığı bir yer haline geliyor. Yıllardır bu sokaklarda yaşayan insanlar artık kendi mahallelerinde oturacak kafe bulamaz hale geldi. Eskiden "herkesin mahallesi" olarak anılan Kuzguncuk, bugün yavaş yavaş yalnızca "bütçelilerin mahallesi" olmaya doğru sürükleniyor.

Kuzguncuk'un ruhunu, samimiyetini ve mahalle kültürünü korumak istiyorsak; işletmelerin ticari kaygılarıyla, mahalle sakinlerinin ulaşılabilirlik hakkı arasında bir denge kurulması şart olmuştur.

Aksi halde Kuzguncuk yalnızca içi boşaltılmış, kimliği satılmış bir semt olarak kalacak.

Endüstri Mühendisi

Kuzguncuk Ödülünü Aldı

İlk sayımızda geniş bir röportajını yayınladığımız mühendis kızımız Yelda Ademoğlu Güllüklük, İstanbul'un Kuzguncuk semtinde başlatılan Antiquake Risk Avcısı Topluluk Projesi, 2025 Avrupa Birliği Vatandaş Bilimi Ödülü'ne kavuştu. Ödül, 5 Eylül'de Avusturya/Linz'de Ars Electronica Festivali kapsamında proje yazarı ve eş-koordinatörü Yelda Ademoğlu Güllüklük'a takdim edildi. Tekrar tebrik eder, nice projeler ve ödüller dileriz.

ÖZLEM

Dursun Köse

Köy Gibi Kal Kuzguncuk

Kuzguncuk...

Bir semt değil sadece; bir nefes, bir tebessüm, bir selam. Her seferinde adımımı attığımda, sanki eski bir arkadaşla karşılaşmışım gibi içimde bir sıcaklık belirir. Belki de bu yüzden, her 15 günde bir çıkan gazetem her sayısında, kendimi yine Kuzguncuk'u yazarken buluyorum. Çünkü Kuzguncuk sadece yaşanacak bir yer değil, hissedilecek bir yer.

Burada gün başka başlar.

Sabah kahvesi sadece kafe menüsünde değil, komşunun balkonundadır.

Fırından çıkan simit, sokağın köşesinden gelen "günaydın"la birleşince işte o an, şehrin ortasında değil de bir Anadolu köyünde gibi hissedersin kendini.

Kuzguncuk köy gibidir. Ve köy gibi de kalmalıdır.

Ahşap evlerinin gölgesinde büyüyen sarmaşıklar sokak kedileriyle paylaşılır. Çocuklar hâlâ sokakta oynar. Mahalleli hâlâ birbirini tanır. Ama zaman, her güzel şeye dokunduğu gibi buraya da elini uzatıyor. **Kimi zaman fiyat tabelaları semtin ruhundan büyük olmaya başlıyor.**

Bir kahve molası, bir kiralık ev, bir tabak zeytinyağı yemek bile bazen semtin insanından uzak fiyatlara ulaşabiliyor. İşte o zaman, insan kendine soruyor: "

Yine de umutsuz değilim.

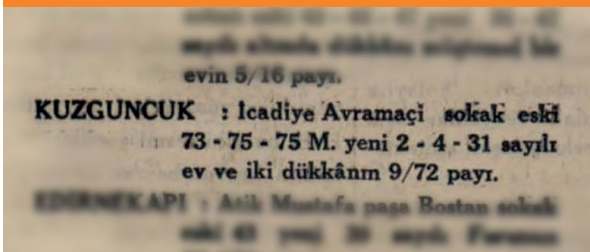
Çünkü Kuzguncuk, kendini sevdiren bir yer olmanın ötesinde, kendini koruyan bir yerdir de. Burada sadece evler değil, değerler de yan yana durur. Hoşgörü, selam, paylaşılanlar...

Sinagogla kilise yan yana; camiyle kafe aynı caddede. Farklılıkların çarpışmadığı, birbirine selam verdiği bir yerdir burası.

Ben bu yazıyı kaleme alırken bir çay söyledim kendime, adeta Kuzguncuk'ta içilmiş gibi hissettim. Kokusunda incir ağacının gölgesi, dalga seslerinin içinden yükselen martının çığlığı, hissettiğiniz mutluluk...

Dilerim ki Kuzguncuk hep böyle kalsın. Köy gibi... Köy gibi... Köy gibi güzel, köy gibi samimi, köy gibi gerçek.

KAYIP SOKAK

Kuzguncuk ile ilgili tarih taramaları yaparken şu an mevcut olmadığını tespit ettiğimiz bir sokak ortaya çıktı. Aslında çok değer kazanan bu güzel köyde çok işgaller, kayıplar var ama **bir sokağın kaybolması** ilginç. Avramiçi'ndeki bu sokağı bilen köy sakinlerinin telefonunu bekliyoruz. Ne dersiniz gelecek sayıda bu kayıp sokağı bulabilecek miyiz?

Kule Vinç Yatırımıyla Ev Kirasının 5 Katına Kadar Kazanç!

- ✓ Satış & Kiralama
- ✓ Teknik Servis
- ✓ Yedek Parça
- ✓ Yatırım Danışmanlığı

HEMEN ARAYIN

+90 552 748 1728

info@starcrane.com.tr

Finans Şehir, İstanbul

in f You Tube

Web sitemiz ve sosyal medya hesaplarımız için kodu okutabilirsiniz.

KAYIT

Mansur Kaya

Kuzguncuk'un Kanayan Yarası Olmasın

Sözlerime öncelikle teşekkür ile başlamak istiyorum. Yayın hayatına yeni başlayan Kuzguncuk Varlık Gazetesi'nin birçok güzelliklere vesile olmasını temenni ediyor, öncülük eden tüm müteşebbislere teşekkürü bir borç biliyorum.

KUZGUNCUK

İstanbul'un nâdidesi, Üsküdar'ın hiç şüphesiz en müstesnâ mahallesi. Metropol şehirde bir mahalle düşünün ki; geçmişin izlerini taşıyan, anılarınızı tazelesin.. İmkansız gibi bir şey! Lakin Kuzguncuk geçmişten bu yana zarafetini muhafaza etti, yıllar sonra gelen ziyaretçisi anılarını tazeledi. Bu yönüyle eşsiz nitelikte bir mahalle diyebiliriz. Burada önemli olan husus muhafaza hassasiyetini istikrarlı bir şekilde sürdürebilmektir. İşte bu noktada; yazımın başlığındaki 'kanayan yara'nın muhtevisiyatına değinmek istiyorum.

KUZGUNCUK BOSTANI

Osmanlı'dan bu yana bostan olarak kullanılan bir alan... Tahmini 6 asrı aşkın bir süre geçmişe sahip. Kuzguncuk'un çok kültürlü yapısının bir sembolü gibi görülüyor. Hem doğayı koruyor hem de mahalle dayanışmasını güçlendiriyor. Mahalle sakinleri sebze, meyve gibi ekimler yaparak asırlık geleneği sürdürüyor.

Fakat son bir senedir bostanda ihmalin olduğunu görüyoruz! Bilindiği üzere bostanlıkta mahalle sakinlerinin kura usulü yerleri belirlenir ve ekimler yapılır. Bu organizasyon mahalle muhtarının sorumluluğundadır. Bostan bu sene aylarca ekilmedi. Koskoca alan kuru bir toprak yığını olarak göründü. Mahalleyi ziyaret eden yerli ve yabancı turist özellikle görmek istediği bostana geldiğinde hiç hoş olmayan görüntüyle karşı karşıya kaldı. Tabii bu duruma mahalle sakinleri kayıtsız kalmadı. Muhtarlığa yapılan girişimler neticesinde ivedi şekilde kura yapılarak yerler belirlendi ve eski güzelliğe tekrar sahip oldu. Bostanlığa uğradığımda yüzde 97'lik alana ekim yapıldığını gördüm. Kalan yüzde 3'lük kısım göze batmasa da ihmal edilmemesinin altını çizmek istiyorum. Bu duruma mukabil bir sonraki kurada aksaklık yaşanmamasını umuyor, yer sahibi olan mahalle sakinlerinin gereken önemi göstereceğini ümit ediyorum.

DİKKAT!

Bu yaz Türk Milleti'ni teessür eden, yaşanan ölümler ile yasa boğan orman yangınları karşısında hâlen ders çıkarmadığımızı üzülerek belirtmek istiyorum. Bostanı gezdiğimde bir ziyaretçinin bilinçsiz şekilde sigara izmaritini yere attığına şahit oldum. Tahammül gösteremezdim ve yanına giderek uyarıda bulundum. Bostan alanı içerisinde sigara yasağının getirilmesi önem arz eden bir mesele, yetkililerin acilen önlem alması gerekir.

Ayrıca yangın güvenlik araç ve gereçlerinin olmadığını farkettim! Allah korusun, bir yangın esnasında oluşabilecek tahribatı düşünmek dahi istemiyorum! Ulaşımı kolay noktalara yangın tüpü gibi diğer güvenlik ekipmanlarının konulması önemle iktiza eder.

Öyle Bir Geçer Zaman ki...

Nedret Ebcim

Kuzguncuk'un hafızası, köy ile ilgili anı kitabının yazarı, dedelerden gelen bir dostluğun, arkadaşlığın adı Ertuğrul Alptekin ile Burhaniye'de buluştuk.

Nedret Ebcim-Ertuğrul Alptekin: Dedelerden gelen dostluk

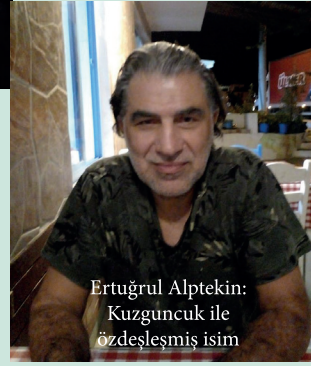
Gazetecilik hayatımın belki de en anlamlı röportajlarından birini yaptığımı peşinen belirtmek isterim. Zira Ertuğrul Alptekin, çok ayrıntılı, yaşadığı köy ile ilgili bir anı kitabı yazmış Kuzguncuklu. Bunun üstüne doğduğum günden beri arkadaşım. Aslında bizimki dedelerimizden beri süregelen dostluk. Biz bu dostluğun üçüncü kuşağıyız. Trabzon doğumlu annem ve yedi göbek İstanbullu babam evlendikten bir süre sonra, 1946 yılında Kuzguncuk'a taşınmışlar. Ertuğrul Alptekin'in dedesi Şevket Bey ve anneannesi Şeref Hanım ile benim dedem 1949'dan itibaren tanışıyorlar. Sonrasında ise annelerimiz ve babalarımız arkadaş oluyorlar. Son olarak da evlatları olarak bizler. Yani tam 74 yıllık dostluk.

Yıl 1969. Selam çekerek okula başlıyorum. Abim Başol ile .

Ben 1962 yılında Kuzguncuk'ta doğdum. Ertuğrul da 1963 yılında Kuzguncuk'ta doğmuş.

Alptekin, 2022 yılında biz arkadaşlarının ısrarıyla, internette yazdıklarını kitaplaştırdı. Gökyüzü Yayınları tarafından çıkarılan eser, beğeniyle karşılandı. Önümüzdeki aylarda 2. baskısını yapacak. Bu vesileyle Kuzguncuk Varlık Gazetesi için bir araya geldik.

Ertuğrul Alptekin: Kuzguncuk ile özdeşleşmiş isim

N.E: Sevgili Ertuğrul, öncelikle biraz kendinden bahseder misin ve kitabını hangi duygu ve düşünceyle yazdın?

E.A: 1963 yılında Kuzguncuk'ta doğdum. Liseyi bitirdikten sonra, babam ile birlikte bize ait tekstil atölyesinde çalıştım. Burada çalışan eşimle de evlendik. Bir kızım ve bir torunum var. Kitabımı neden yazdım, nasıl yazdım? Hikayesi şöyle: Kitaplar vardır yalnızca bir yaşam öyküsünü değil, aynı zamanda bir semtin, bir dönemin ve bir kuşağın belleğini de taşır. Kitabım da okuru böyle bir yolculuğa çıkarıyor, hem kişisel hatıralarımın sahiçiliği hem de İstanbul'un kaybolan değerlerinin izleriyle bezeli kitabım, eskiye özlemle birlikte içten bir tanıklığı sunuyor. Kitabın ortaya çıkışını böyle özetleyebilirim.

N.E: Ertuğrul, kitap kapağındaki fotoğrafın senin için bir anlamı olmalı. Bize biraz da bunu anlatır mısın?

E.A: Babamın bir arkadaşının yurt dışından getirdiği fotoğraf makinesiyle o anı ölümsüzleştirdik. Yanımda abim Başol vardı; ufak tefek ve biraz da tombul olan da bendim. Bizi berjer koltuğun üstüne çıkarıp; "Sarılın, gülümseyin" diyerek poz verdirmişti. Hayatımın, görüp de unutmamaya başladığım ilk zamanlarındanır o kare. Kapakta ayrıca bir vapur resmi de yer alıyor. O vapur şehir hatlarında çalışırdı. Annem, abimle birlikte bizi iskeleye indirir, İsmet Babanın parkında babamın işten dönüşünü beklerdik. Akşam olup, vapur yaklaştığında annem heyecanla; "Çocuklar babanızın vapuru geliyor." derdi. Yıllarca o vapurun babama ait olduğunu sanmıştım. Babam iskeleden çıkar çıkmaz, abimle birlikte sarılır, tarifsiz sevinç yaşırdık... Bugün o vapurların bir çoğu yok. Bu yüzden bende bıraktıkları çok derindir.

N.E: Ertuğrul, "Çalakalem Kuzguncuk" eserinde seni etkileyen anıların arasında, biraz evvel anlattığın anın dışında başka bir anın daha var mı?

E.A: Aslında kitapta anlattığım bütün anılarım benim için çok önemli. Ama; senin de dahil olduğun bir anıyı daha anlatmak istiyorum. Gerçi, kitabımda bunu ayrıntılarıyla anlatmıştım. Burada özetleyerek anlatacağım.

19 yaşlarındayım.
Altunizade Burhan Felek stadi.
İcadiye Gökspor'un
vazgeçilmez oyuncusuyum.

Üç Fıstık ve Nakkaştepe'de çok mahalle maçları yapmıştık. 16-17 yaşlarında birlikte oynadığımız mahalle takımından birkaç arkadaşım ile birlikte ayrılıp yeni bir takım kurmuştuk. Yani ufak bir isyan hareketi! Biz tekstilci olduğumuzdan, yeni takımda arkadaşlara herkes evinden fanila getirsin demiştik. Herkes getirdi. Bakkal Nesim Amca'dan yeşil tekstil boyası aldık. Çetinlerin bahçesinde bunları boyadık. Sonra manifaturacı Hoca Amca'dan parlak, kalınca saten şerit aldık. Dut ağacının altındaki çeşmenin karşısındaki bir yorgancı ile terziden yardım istedik. Şeritleri yeşile boyadığımız fanilanın göğsünü diktirdik. Böylece formalarımız hazır oldu. Takımın adını da **AS Spor** olarak belirledik. Üç Fıstık'ta antrenmanlara başladık. Bir müddet sonra Üç Fıstık'ta sizinle karşı karşıya geldik. Herhalde, bu sahadaki hiçbir maç 1-0 bitmemiştir. Daima maçlarda çok gol atılırdı. Sizi 1-0 yendik. Golü de ben attım. Sizin kalede **süper kaleci Turgut** vardı. Maçın sonunda arkadaşlar beni omuzlarda dereboyuna kadar indirdiler. Böyle bir maçı hiç unutmadım.

N.E: Ben de bu maçı hiç unutmadım ama bir hafta sonra yine sizinle karşılaştık, bu defa biz 7-2 kazandık ve ben de üç gol atmıştım. Ama yine de ben 1-0 yenildiğimiz maçı daha iyi hatırlıyorum. Kitaba dönelim. 1. baskı tükendi ve 2. baskısı

yapılacak. Benim için de ayrı bir gurur. Kitabın önsözünü ben yazmıştım. Bu arada yeni bir çalışman var mı?

E.A: Belki, yine anılardan oluşan başka bir kitap daha yazabilirim. Biraz daha anılarımı hatırlamam lazım.

N.E: Ertuğrul, bu güzel sohbet için sana çok teşekkür ederim. Yeni kitaplarını merakla bekliyoruz.

E.A: Nedret, ben teşekkür ederim. Bu arada iyi ki, Kuzguncuk'un böyle bir gazetesi var. Artık sesimiz daha gür çıkacak. Anılar belleklere kazınacak. Arşivde yerini alacak. Emeği geçenlere teşekkür ederim.

Yıl 1974: Üç Fıstıklar'da
uçurtma uçururken.

Babaannem ve büyükbabam. 1935-38 yılları.

Biz Nedret Ebcim ile gençlik yıllarında hiç ayrılmazdık.

EĞRİ VE DOĞRU

Dr. H. Turan Baş

Eylül'de gel

Pop müziğimizin devlerinden Alpay'ın Eylül'de Gel şarkısında vurguladığı gibi romantik hislerin coştığı Eylül ayı aynı zamanda bekleyen harcamaların, ötelenen işlerin ve kışa hazırlığın keşiştiği aydır. Eylül bir geçiş ayıdır; yaz yerini yavaş yavaş sonbahara bırakır. Eylül ismi, Arapça kökenli olup **hasat ayı** anlamına da gelir. Bu isim, doğanın değişimini, tazelenmeyi ve yeni başlangıçları çağırıştırır. Eylül, şehir hayatının tatlı telâş dönemidir. Okula gidecekler ve veliler için heyecan başlar. Mahallemizin okulunda da bu telaş gözlenir. Ancak eskiden neredeyse tamamının mahallemiz çocuklarından oluşan okulumuza gelenlerin şimdi ise çoğunluğu taşıma usulü başka mahalle ve ilçelerden gelen misafir öğrencilerdir. Bu da zaten yabancılaşan mahallemizin geçirdiği sosyolojik transformasyonun tezahürüdür. Eylül'de evlerde kışlık domates salçaları ve turşular kurulur.

Boğaz'ın nimeti çingene palamutunun roka ve kırmızı soğan ile cazibesini kim reddedebilir?

Eylül'de ılık havalar gelince yaz sıcaklarında ertelenen spor ve yürüyüş imkânları canlanmalıdır. Mahallemiz Boğaz kordonu, Nakkaştepe Millet Parkı, Fethi Paşa Korusu ve sair parkları ile açık hava aktivitelerine imkân sunar. Artık bu mevsimde korularda ve Boğaz'da toplu yürüyen komşularımızı ve spor gruplarını görmek istiyoruz. Başta emeklilerimiz olmak üzere mahalle sakinlerimize olta balıkçılığı, yürüyüş turları ve hobi bahçeleri gibi farklı meşguliyetleri de Eylül'de denemeyi tavsiye ederiz. Bu ayda bakla, ıspanak, karnabahar ve lahana ekilebilir. Kuzguncuk Bostanı bu denemelere imkân sağlar.

Biz Başak burcundakiler yağmurun sesine, toprağın kokusuna, doğanın büyüüne vurgun insanlar olarak yeniden doğarız her sene bu ayda.. Sağlıkla kalın.

BİZİM MAHALLE

Büşra Ekim Gürbüz

Merhaba Kuzguncuk

Çocukluğum, herkesin birbirini tanıdığı çok güzel bir mahallede geçti. Akşam olmadan eve girmeyen, çocukluğunu sokakta oynayarak doyuya yaşamış şanslı insanlardı. İcadiye'ye benzettiğim ama çok daha dik bir yokuşta... Yeşil'de büyüdüm ben, Bursada.

İstanbul'u ise hep sevdim. Ama anlamam, tanımam, İstanbul'a karışmam, bu şehirde yaşamaya başladıkten sonra oldu.

Perihan Abla'yı, Ekmek Teknesi'ni izlemiş; hiç yaşamadığım zamanların ve sokakların özlemiyle, çocukluğumun mahalle sıcaklığını ararcasına gelmiştim Kuzguncuk'a.

İcadiye'nin girişindeki kilisede tek misafir olarak duayı dinlemiş, sonra serin bir sabahın dinginliğinde uzun uzun yürümüşüm.

O güzelim sokakları, evleri hayranlıkla izleyerek Nakkaştepe Yahudi Mezarlığı'na vardığımda kapılarının kapalı olduğunu gördüm. Daha sonra Hahambaşılık'tan izin alarak mezarlığı ziyaret etmeye geldim.

İlk geldiğim gün, bir bakkalın camekânında Nedret Ebcim'in kitaplarını görüp aldım. Öncesinde Suzan Nana Tarablus'un Kuşaktan Kuşağa Kuzguncuk kitabını okumuştum.

Mahalleyi görmeden özlemini çekmişim adeta.

Kitaplardan bir mahallenin ruhu geçer mi insana?

Geçer.

Sonra Nedret Bey'i sosyal medyada buldum, arkadaş olduk. Paylaşımlarından öğrendim Kuzguncuk Varlık Gazetesi'ni. İkinci sayısı çıkmıştı bile. Yola düşmem de gecikmedi. Güzeller güzeli Nail Kitabevi'nden iki sayıyı da aldıktan sonra, çınarın altında oturup okurken, her gelişimde olduğu gibi yine kitaplarda okuduğum o güzel zamanların hayali dönüp duruyordu zihnimde.

Nail Kitabevi bir zamanlar gırla muhabbetin döndüğü Berber Muzaffer'in yeriymiş. O günler sanki hâlâ içeride, arka planda yaşamaya devam ediyor gibi. Derken, bir şekilde şimdi ben de burada, bu satırlardayım.

Hemen tüm yazarların Kuzguncuklu olduğunu ya da Kuzguncuk'ta yaşadığını anlıyorum. Ama yine de yabancı hissetmiyorum kendimi Kuzguncuk Varlık'ın sayfalarında... Doktor Minasyan'ın babacanlığını özleyorum, hiçbir ayırım gözetmeksizin birbirinin her anında yan yana duran insanların sıcaklığını duyuyorum. İlya'nın Bostanı'nın varlığına şükredip onun için endişeleniyorsam, en çok da İcadiye'ye adım attığımda eve gelmiş gibi hissediyorsam, sanıyorum ki yabancı hissetmemeliyim.

Biliyorum, Kuzguncuk'un kalabalığa ihtiyacı yok... Bizim İstanbul'u gece gezmek gibi bir alışkanlığımız var eşim Ufuk'la. Kuzguncuk'a da, sanki özüne zarar gelmesin diye, gündüz olan kalabalığına bir yenisi eklenmesin diye daha çok geceleri geliyoruz. Biraz da çekinerek... Kıyamıyoruz adeta...

Çok güzel bir mahallede büyüdüm ben. Çocukluğum çok keyifli geçti. Ama seçme şansım olsaydı, Kuzguncuklu olmak isterdim. Belki de insan, kendi çocukluğunun özlemini başka semtlerin sokaklarında arıyor.

Kuzguncuk'un, cümle âleme örnek olacak birlik beraberlik, dostluk ortamına, çok kültürlü yapısına ve yaşanmışlıklarına sonsuz bir saygı ve özlemle...

Dileğim; fazlalıklarından arınmış, özünü yaşama fırsatı bulan, yeniden nefes alabilen bir Kuzguncuk...

Basılı gazeteleri çok özlediğimiz bu zamanlarda Kuzguncuk Varlık Gazetesi'nin varlığı heyecan verici. Herkes için hayırlı, uğurlu olsun. Dilerim çok uzun soluklu olur.

Kuzguncuk en güzel haliyle yaşamalı, samimiyetle anlatılmalı.

Kuzguncuk en iyisini hak ediyor.

DELİ FİŞEK

Salih Koçan

Kuzguncuk'ta Aynı Dilden Konuşmak

Geçtiğimiz aylarda İcadiye Caddesi'ndeki ağaçların kuruma tehlikesine dikkat çekmiştim. Yazımı kaleme alırken, aslında biraz yalnız hissetmiştim kendimi. Çünkü çoğu zaman doğanın sesi, betonun ve gündelik telaşın gürültüsü arasında kaybolup gidiyor.

Bugün ise sevindirici bir haber aldım: Augusta Hanım da aynı konuya değinmek üzere yazı işleri müdürümüze başvurmuş. Demek ki Kuzguncuk'un nefesi olan ağaçlarımız sadece benim değil, pek çok duyarlı komşumuzun da yüreğini sıslatıyor.

Bu haber beni gerçekten mutlu etti. Çünkü mesele yalnızca ağaçların yapraklarını kaybetmesi değil; aslında biz kendi nefesimizi, kendi gölgemizi, kendi mirasımızı kaybediyoruz. Augusta Hanım'ın da kalemi bu meseleyle dokunacaksa, biliyorum ki sesimiz daha gür çıkacak.

Mahalle gazetemiz Kuzguncuk Varlık, işte bu yüzden çok kıymetli. Birimizin sözü diğerinin kalemine ekleniyor, komşuluk sadece kapı önünde değil, satırlarda da kuruyor. Bugün görüyorum ki; Kuzguncuk'un ağaçları yalnız değil. Bizler de yalnız değiliz. Hep birlikte aynı dilden konuşuyoruz: Doğamızı, mirasımızı koruyalım.

Zafer Batar: Avusturya'dayım ama gönlüm Kuzguncuk'ta.

Cemal Şişman: Film setinde yoruluyor, Kuzguncuk'ta dinleniyorum.

Ebedi arkadaşlık
Osman Sarigül - Ertuğrul Alptekin

Halit Bahçıvan: Kuzguncuk'ta bizim
açmamızı yemeyen yoktur

Memduh Güzeler:
Kastamonu Pazarı'nın Güzel Yüzü

İki baba Rıdvan Öztürk - Oğuz Ökten

İngiliz Ahmet yılda bir kez
mutlaka Kuzguncuk

Kenan Bayraktaroğlu Kuzguncuğa döndü.
Kuzguncuklu el öpmek için sıraya girdi.

İzzet Gürsoy:
Anıların adamı, nezaket abidesi

Selçuk Alkan:
Kuzguncuk tarihinde gizli hazine

Yasin Karakaş:
Ev ev Kuzguncuğu bilirim.

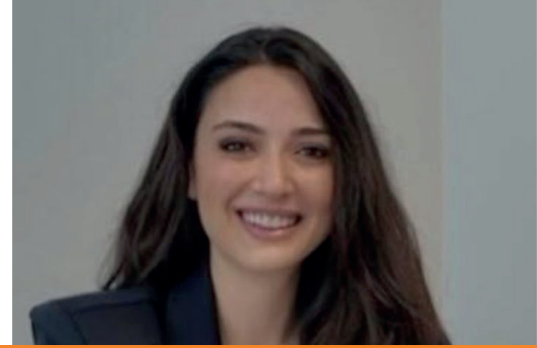

Sahilde 3 Ereğlili: Levent Sümer arkadaşımız Karadeniz Ereğlili
hemşehrileri Somuncu Baba'nın 17. Kuşak torunu Recep Somuncu
ve amcaoğlunu ağırladı.

Zafer Yılmaz: Bu köşe benden sorulur.

SAĞLIKÇA

Fzt. Bengisu Vurat

Bu Köy Bana Çok İyi Geliyor

Kuzguncuk'ta yaşamak ve çalışmak benim için ayrı bir mutluluk. Mahallenin sıcaklığı, samimiyeti ve insanıyla birebir temas edebilmek bana çok iyi geliyor. Burada hastalarımın sadece bedenlerine değil, ruhlarına da dokunabildiğimi hissediyorum.

Ne yazık ki sağlık turizmi adı altında ya da büyük hastanelerde insanlar çoğu zaman geçici çözümlerle karşılaşılıyor; şikâyetler hafıflıyor ama kısa bir süre sonra geri dönüyor. Yüksek bedeller ödenmesine rağmen kalıcı bir iyileşme sağlanmıyor. Benim içinse en önemli şey, etik değerlerimi koruyarak, hastalarımın gerçek anlamda fayda sağlamak. Skolyozdan kifoza ve bel-boyun ağrılarına, kanser sonrası gelişen lenfödemden lipödem ve kronik venöz yetmezlik gibi çok daha yaygın ama çoğu zaman göz ardı edilen sorunlara kadar birçok alanda insanlara destek oluyorum.

Özellikle kanser sonrası gelişen lenfödem hayatı bir anda değiştirebiliyor. Bir ameliyattan ardından kolun ya da bacağın aniden şişmesi, hastanın gündelik yaşamını kısıtlıyor ve kimi zaman yatalak kalma noktasına kadar ilerleyebiliyor. Ne yazık ki bu tablo, büyük hastanelerde çoğu zaman yeterince anlaşılmıyor ve hastalar çaresiz hissedebiliyor.

Aynı şekilde lipödem ve kronik venöz yetmezlik de toplumda çok yaygın ama sıkça göz ardı edilen rahatsızlıklar. Bacaklarda şişlik, ağrı, morluk ve varislenme gibi şikâyetlerle yaşam kalitesi düşebiliyor. Yıllar içinde ilerleme riski olsa da, doğru bakım ve düzenli yaklaşımla bu sorunları kontrol altına almak mümkün. Çalışmalarımın sadece tek bir şikâyeti gidermeyi değil, insanı bir bütün olarak görmeyi önemsiyorum. Çünkü beden, zihin ve ruh birbirinden ayrı düşünülemez; biri etkilendiğinde diğeri de mutlaka etkileniyor. Bu noktada bütüncül yaklaşımlar, vücudun kendi iyileştirme potansiyelini harekete geçiriyor. Kas-iskelet sistemi, dolaşım ve sinir sistemi arasındaki dengeyi gözeterek uyguladığım yöntemler, sadece ağrıyı gidermiyor; kişinin yaşam kalitesini artırıyor ve uzun vadede daha sağlıklı bir beden-zihin dengesi kurmasına yardımcı oluyor.

Kuzguncuk'ta bu yolda var olmak, mahallemizin güvenini kazanmak ve iyileşme yolculuklarında onlara eşlik etmek bana en büyük gurur. Özellikle Kuzguncuklu yaşlılarımıza biraz daha yakın hizmet vereceğimizi; bunun burada yaşamamanın bir sorumluluğu olduğunun farkında olduğumuzu vurgulamak isterim.

Kuzguncuk'ta Hamburger Keyfi

Kuzguncuk Burger'da çıkar

Kuzguncuk, İcadiye Cd. No:
44, 34674 Üsküdar/İstanbul

@kuzguncukburgercafe

